

KUUDES NOSTALGIARISTEILY SEN TODISTI:

Nielsenin henki elää yhä vahvana

Vaikka Oy Henry Nielsen Ab -varustamo ei ole enää ollut olemassa pariinkymmenen vuoteen, niin 150 "nilsua" kokoontui jälleen syyskuussa tapaamaan vanhoja seilauskavereita ja muistelemaan syvien vesien ikimuistoisia elämyksiä.

TEKSTI JA KUVAT: Sakari Karttunen

Miten nostalgiaristeily oikein on mahdollista pitää ja vieläpä kuudennen kerran? Ei tällaista yhteishenkeä muuten enää Suomessa ole, ihmetteli merikapteeni **Jukka P. Heinonenkin** ms Mariellan buffet-aamiaisella. Oli käyty käänntymässä Tukholmassa, seurusteltu tiiviisti kaksi iltamyöhää ja Helsinki alkoi siintää.

Kokki **Matti Pilhjärten** tunnustus kertoo olennaisimman: -Nielsen oli paras firma, jossa ikinä olen ollut töissä. Siellä homma toimi, koko henkilökunta oli hyvä ja meininki oli reilua kautta linjan.

Tuskinpa Matin mielipide olisi heittänyt osanottajajoukossa yhtäkään

soraääntä. Nielsenin laivoissa oli oltu yhtä jengiä junkista kippariin, moottorimiehestä chieffiin, kallesta stujuun, ja mitä kaikkia jobeja sitä Nielsenin laivoilla olikaan ollut. Kipinää, viltteä, pumppua, sorvia, sähköä, kauhaa, säkkää... Kun näinkin suuri joukko ikään tymisestäään huolimatta kokoontua yh-

Syvien vesien seiloreita Svea-mamman pyykkivesillä: Litalla maailman ympäri seilannut III konemestari Matti Viita (oik.) tapasi risteilyllä Matti Myllyn ensi kertaa sitten White Rose -aikojen. "Salakuljetuslaiva" Tebo Olympian jälkeen Kai Virkelä siirtyi pitkille linjoille. Monsunin ja ja Narain jälkeen hän jätti Kotka Rosen II konemestarina 1986. Moottorimies Veijo Punnosella oli jo konemestarin paperit, kun Tebonian konepäällikkö Pekka Kivistö patisti hänet seilaamaan praktiikat. Veijo pääsi dispensilla suoraan konekakkoseksi David Salmaniin ja jäi Sallasta vuosi ennen laivan paloa.

teen aina uudestaan, on kysymys yhteishengestä, todellisesta elämän voimavarasta.

Nielsenin hengen olivat aikoinaan aistineet hengenmiehetkin. Risteilylle osallistui näet kolme entistä merimiespappia: **Jarmo Kökkö**, **Kaarlo Kalliala** ja **Kaj Engström**. Tai eivät he entisiä ole. Heihin pätee sanonta: kerran merimiespappi, aina merimiespappi. Mukana oli myös toimittaja Paavo Tukkimäki, teologi hänkin.

Nilsut jos mitkä olivat varsinaisia seitsemän meren seiloreita. Papatkin olivat työssään huomanneet, että he olivat aivan erityistä porukkaa.

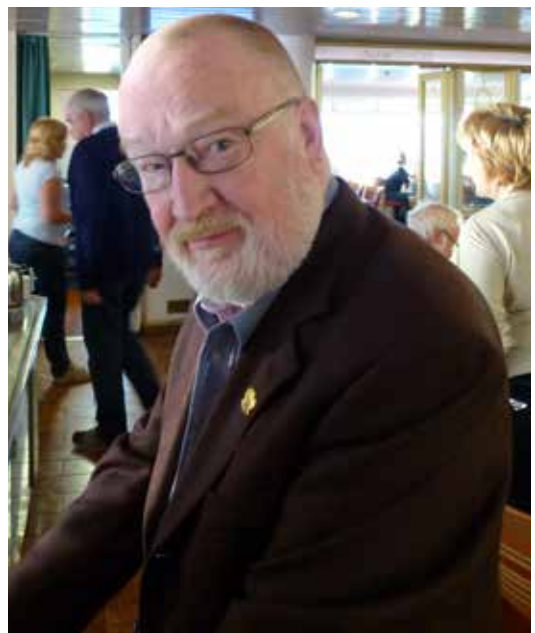
- Syvien vesien kyntäjistä - jotka pääosin tulivat Nielsenin laivoista - oli maailmalla kaikki turha hioutunut pois, kun taas pesuvesillä seilanneet

olivat olleet koko ajan kotimaan vaikutuspiirissä. Nilsuilla oli kirkolla hyvä maine, Kaarlo vakuutti. Jarmo yhtyi empimättä kollegansa sanoihin.

Pappien mukaantulo arvostettiin korkealle. Itse asiassa risteilyn päivämäärä lyötiin lukkoon vasta, kun Kaarlon kalenterista oli löytynyt kolme peräkkäistä buukkaamatonta päivää.

Nostalgiaristeilyn primus motorina toimi jälleen rutinoituneesti merikapteeni **Jukka "Wintiö" Vanhanen**. Ja kuten aina, risteily onnistui 100-prosenttisesti - ellei oteta huomioon matkatoimiston mokailua matkalippujen jaossa. - Porukalla oli intoa ja kuntoa ja hieman janoakin, mutta vain sopivassa pikkuvihneessä, Wintiö sanaili.

Hän piti sekä Mepan että Merimieskirkon palveluja hakurahtiliikenteen

Kerran Wintiö, aina Wintiö. Nilsut luottavat, että merikapteeni Jukka Vanhanen tarttuu jälleen kerran ruoriin ja kipparoi heille Henry Nielsen Nostalgia 7:n toukokuussa 2018.

Nielsenillä homma toimi, koko henkilökunta oli hyvä ja meininki oli reilua kautta linjan.

laivoille ensiarvoisena. -Jos maakirkko saataisiin samalle akselille merimieskirkon kanssa, niin 110 % suomalaisista kävisi kirkossa, Wintiö lohkaisi.

Parin päivän ajan tämän kirjoittajalla oli tilaisuus kuunnella vuosikymmenten takaisia tarinoita henkilökohtaisista kokemuksista ja ulkoisista tapahtumista, jotka nyky maailman

Merimiespapit Jarmo Kökkö (vas) ja Kaarlo Kalliala joutuivat nostalgoiden lomassa valmistelemaan tulevia diakoniapäiviä. Teemoina oli mm. lastensuojelu, vanhustenhoito, kustannusleikkaukset, eutanasia, terveydenhoidon kokonaiskustannukset.

vinkkelistä katsottuna hipoivat joskus uskottavuuden rajoja. Oli 150 merenkulkijaa, olisi ollut myös 150 tarinankertojaa. Puolentoista päivän aikana tämän kirjoittajalla oli tilaisuus kuulla heistä vain murto-osaa.

Risteilyllä mukana ollut radiosähköttäjä **Timo Sylvänne** on kirjannut omia kokemuksiaan puolisataa kappaletta. Niitä on ollut luettavissa Vaapaavahdist ja edelleen Äänimerestä www.aanimeri.fi. Sieltä löytyy myös iso, koko ajan kasvava Merimiesjuttufoorumi.

Suusanalliset kertomukset elävät ehkä muutaman vuosikymmenen. Ajan myötä ne muuntuvat ja katoavat sitten lopullisesti – ellei niitä ole kirjattu muistiin. Kuinkahan paljon 100 vuoden päästä tiedettäisiin vaikkapa Bangkokin sataman 1950-luvun viihdepuolesta, ellei ensi reissullaan ollut nuori

tanskalaisjunkki olisi pitänyt päiväkirjaa laivansa illoista ja öistä. Kirja on nyt yksi Helsingörin merenkulkumuseon aarteista.

Vieläkö tavataan?

Nielsenin ensimmäinen nostalgiaristeily järjestettiin vuonna 2003, kun varustamon perustamisesta oli kulunut 80 vuotta. Tapaavatko nilsut jälleen kahden vuoden päästä eli jo seitsemännellä kerralla?

-Niin ne mulle sano, vastasi Wintio ja viittasi siihen, että porukat odottavat jälleen hänen panostaan tapahtuman junailussa.

PS

Oy Henry Nielsen Ab -varustamon monivaiheinen historia 1923 – 1995 on luettavissa Äänimerestä tai googlaamalla varustamon nimi. Mainit-

takoon, että Oy Henry Nielsen Ab oli vuodesta 1977 vuosikymmenen vaihteeseen saakka maamme suurin varustamo. Laivoja oli tuolloin 21, joiden yhteinen bruttovetoisuus oli 424 334 ja kantavuus 731 742. Enemmän laivoja oli Effoalla (33) Finnlinessä (32), mutta tonnistoiltaan ne jäivät kauaksi Nielsenistä.

Varustamon perustajan, tanskalaisen **Henry Nielsenin** (1892 – 1961) poismenon jälkeen yhtiön omistus säilyi suvussa, **Berndt** ja **Iris Nielsenin** perheellä. Iris oli Henryn sukua ”väärän koivun kautta”, ja Henry Nielsen oli adoptoinut Berndtin. Omia lapsia Henryllä ei ollut. Vuonna 1972 toimitusjohtaja **Berndt Aminoff** (1929 – 1982) uudisti organisaation ja varustamon nousukiito alkoi. Berndt Nielsenin otettua johdon omiin käsiinsä alkoi yhtiön alasajo. Yksi syy oli se, että teollisuusfirmat myivät aluksensa, joiden hoitovarustamona Nielsen oli toiminut. Varustamon loppu oli ovella, kun sen viimeisen laivan, mt Tebo Olympian, yt-neuvottelut käynnistettiin 1995. ✨

Suusanalliset kertomukset elävät ehkä muutaman vuosikymmenen

Seurustelupöydän juttumestarina toimi Veli-Matti Kiiski ja kuulijoina Tarja Malja-Kuusinen (oik.), Jukka P. Heinonen, Markku Qvist, Jouni Kuusinen ja Tarja Qvist.

Matti Pilhjärta tuli Solanoon, kokkasi Kelossa ja jäi pois Narailta Hawaiiilla 1986. Mepan Singaporen kirjastonvaihtoista tuli luetuksi kaikki Päätalot. Matilla oli tuplanostalgia - hän työskenteli 1986 - 2000 Mariellalla, josta jäi eläkkeelle.

Henry Nielsenin konttorin kolme elävää legenda: merihenkilöstöpäällikkö Pentti Ojames (vas), laivanselvitysvirkailija Asta Ruohonen sekä tarkastaja, apulaisjohtaja Olavi Louna. Vihdoinkin oli tilaisuus kysyä, mihin aikansa suurin ja kaunein varustamo oikein kompastui. (Ks. artikkelin lopussa oleva PS)